

rum præjudicio in tali Civitate, vel loco sustentari.

(24. Quo ad hæc tamen attendendum est sequens Breve Innoc. XI. editum 10. Aprilis 1688.

« Breve, in quo nonnulla Decreta pro novis erectionibus, seu foundationibus Conventuum, Hospitiorum, et Domorum Regularium, seu habitationum permanentium edita, observari præcipiuntur, assignanturque Judices; qui contra Regulares ea transgredientes, aut violare præsumentes, procedere possint, ac debeant. »

Dilectis Filiis, nostro et Sedis Apostolicæ Nuntio in Regnis Hispaniarum residenti, et Bantanae vulgo Santillan, ac Sancti Andreae vulgo Santander Secularium, et Collegiatarum Ecclesiarum Provinciæ Burgen. Diocesis. Abbatibus, et eorum cuilibet.

INNOCENTIUS PAPA XI.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Dilecti Filii, salutem, et Apost. Benedictionem. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Frater Franciscus Diaz a S. Bonaventura Commissarius Generalis Ultramontanæ Familiæ totius Ordinis S. Francisci, quod ab infrascriptis Pontificibus Prædecessoribus nostris emanarunt quamplurimæ Literæ, etiam in forma Brevis expeditæ, seu Decreta, circa formam observandam in erectionibus novorum Conventuum, Hospitiorum, et habitationum Religiosorum, et circa pœnas infligendas Religiosis quorumcumque Ordinum, qui in Hospitiis Regularibus, et Domibus, aut Locis Piis non Regularibus illegitime fundatis, seu erectis, et in quibus requisita ad fundationes, et erectiones prædictas in dictis Literis præscripta non inveniuntur, permanere, vivere, seu morari, aut degere ausi fuerint.

Primo a Sanctæ Memoræ Clemente PP. VIII. Prædecessore Nostro, quarum initium est: *Quoniam ad institutam* sub dat. 22. Julii anni Domini 1603. et aliæ quæ incipiunt, *Decet Romanum Pontificem* sub dat. 11. Julii anni eju dem Domini 1603. et ab eodem Clemente PP. VIII. emanarunt etiam decreta Reformationis de anno prædicto Domini 1598. Secundo a fel. record. Urbano PP. VIII. etiam Prædecessore nostro incipientes a verbis: *Romanus Pontifex* sub data 23. Augusti 1624. Tertio a bonæ memoriæ Innocentio PP. X. pariter Prædecessore Nostro incipientes per verba: *Instaurandæ Regularis disciplinae*, de anno ejusdem Domini 1632. Quarto a piæ memoriæ Alexandro PP. VII. similiter Prædecessore Nostro incipientes sub verbis *Alias*, ac etiam *Alias pro parte* sub die 6. Aug. 1663. et quarta Febr. anni Domini 1664. Quinto a recolend. mem. Clem. PP. X. etiam Prædecessore Nostro incipientes a verbis: *Nuper pro parte* sub dat. 6. Maii anno Domini 1673. et in aliquibus ex prædictis Literis nonnulla decreta Congregationis negotiis Episcoporum, et Regularium propositæ, confirmata reperiuntur, quæ in Judicio contradictorio ad

formam, et tenorem aliarum Literarum pro Fratribus Minoribus promulgata fuerunt.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictæ Literæ, et etiam decreta prædicta, aliæque super eadem materia emanata a dilectis filiis Superioribus, seu Religiosis diversarum Religionum, et Ordinum præcipue Carmelitarum Discalceatorum, Trinitariorum, et Capuccinorum in Ultramontanis Provinciis, et præcipue in Burgen. Cantabrien. Compostellan. ac Valentin. Diocesisibus respective degentibus, etiam contra formam Literarum concernentium confirmationem, et communicationem privilegiorum, et gratiarum, et concessionum, nuper a Nobis emanatarum sub die 5. Septembris anni prædicti Domini 1684. ad favorem Fratrum Regularis Observantiæ Sancti Francisci in totum, vel in parte non observentur, seu illas, et illa violare, vel impugnare præterdant, vel non vereantur: ideo nomine ejusdem Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ Sancti Francisci, ut iuribus suæ Religionis, et præcipue prædictarum Provinciarum consulere valeat, et dicta Brevia, seu Decreta in posterum in viridi observantia conserventur, seu conservari possint, Nobis humiliter supplicari fecit Exponens prædictus, ut ei in præmissis oportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur dictarum Literarum, ac Decretorum tenore præsentibus pro expressis habentes, ipsumque Exponentem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, discretioni vestræ, attento quod sicut dictus Exponens asserit, agitur inter exemptos, per præsentis committimus, et mandamus, quatenus Vos, vel duo, aut unus Vestrum, vocatis ad id, qui fuerint evocandi, ad dictarum litterarum, et decretorum hujusmodi executionem, juxta illarum, seu illorum formam, et tenorem, prout de jure, auctoritate nostra procedatis, procedique mandetis, et faciatis ab omnibus in posterum observari.

Nos enim Vobis, et cuilibet Vestrum etiam per edictum publicum constituto de non tuto accessu quo opus fuerit, citandi, illisque, et quibus videbitur sub sententiis, censuris, et pœnis inhibendi, ac inobedientes in illas incidisse servata forma Concil. Trident. declarandi, aggravandi, reaggravandi, et interdicendi, auxiliumque brachii sæcularis, si opus fuerit, invocandi, cæteraque in præmissis necessaria, et opportuna faciendi, exercendi, et exsequendi, plenam, et liberam, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus facultatem, non obstant. præmissis, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10 Apr. 1688, Pontificatus nostri anno duodecimo.

(25. Et pariter attendendæ sunt variæ resolutiones tum Rotæ, tum Sacrarum Congregationum in unum congestæ ab Ursaya tom. 1. part. 2. discept. 13. in Reatina præsentæ Foundationis Conventus pro PP. Minoribus Observantibus Reformatis Sancti Francisci Civitatis Reatis, cum PP. Capuccinis ejusdem Civitatis; quæ causa delata ad Clementem XI, et ab ipso remissa Sacræ Congregationi Episcoporum et Regularium statim ipsa sub die 23 Maii 1710 rescripsit: « Episcopo pro informatione, et voto, auditis omnibus Regularibus, aliisque interesse habentibus; » Et tandem omnibus auditis, et juste perpensis, ex quo non aderat distantia a Constitutionibus Apostolicis requisita, nec consensus aliorum vicinorum Conventuum die 15 Julii 1712 in Congregatione Episcoporum proposita causa per Cardinalem Parracianum responsum fuit: *Non esse locum foundationi Conventus.*

(26. In fundatione novi Conventus præservanda sunt jura Parochialia, prout expresse statuit Sac. Congregatio in Tiburtina Foundationis Conventus 28. Februarii 1698. referente Eminentissimo Acciajolo. (27. Novi Conventus nequeunt erigi, seu fundari, nisi in eis possint sustentari saltem duodecim Religiosi, aliter Conventus de novo erecti in quibus duodecim saltem Religiosi inhabitare non poterunt, et actu non habitaverint, remanent subjecti visitationi, correctioni atque omnimodæ jurisdictionis Ordinarii; Gregor. XV. Constit. incip. *Cum alias*, Sacra Congregatio Conc. 21. Junii 1623. in decreto, jussu, et auctoritate Urbani VIII. edito, tenoris qui sequitur: « Deinceps vero Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis hujusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere et ex redditibus, et consuetis eleemosynis, detractis omnibus, ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti felicis record. Gregorii XV, hac de re editi; alioquin Monasteria, et loca hujusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi ut supra sustentari atque inhabitare non poterunt, et actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur. » Quod decretum cum aliis ab eadem Sac. Congr. Conc. super celebratione Missarum emanatis, confirmavit et approbavit, ac ab omnibus exacte, et perpetuo servari mandavit Innocentius XII. Constitut. incip. *Nuper*, edita anno 1697. 13. Decemb. Rota part. 12. recent. doc. 17. num. 12. 26. cum sequent. et 34. (28. Quod procedit detractis expensis Sacristiæ et Ecclesiæ. Rota ibid. n. 35. (29. Ad quem effectum non est habenda ratio de redditibus difficillimæ exactionis; Rota ibid. num. 35. cum sequent. (30. Nec juvat quod Religio offerat supplere de redditibus alio-

rum Conventuum, quia de illis non est habenda ratio, cum Religioni id facere non liceat absque beneplacito Apostolico; Rota ibidem num. 35.

(31. Requisita pro fundandis novis Conventibus Religiosorum, habent etiam locum circa erigenda Monasteria Monialium; debent enim eadem solemnitates observari in illis ædificandis, sicuti in illis Regularium; Barbosa super Trident. sess. 25. de Regularibus, et Monialibus cap. 3. num. 29. Sellius in select. Canon. cap. 60. num. 4. ubi testatur sic fuisse decisum sub die 19. Decembris 1620. (32. Talia tamen requisita locum non habent, nec exiguntur pro Congregationibus Presbyterorum sæcularium collegialiter viventium, et sola auctoritate Ordinarii fundatis, et erectis. Sic decisum refert Nicolius in Floscul. verb. *Conventus* n. 1. ibi: Sub decretis super erectione novorum Conventuum non comprehenduntur Congregationes Presbyterorum Sæcularium in communi viventium erectæ auctoritate Ordinaria: Sac. Congregat. Episcoporum et Regularium in Caputaquensi 13. Januarii 1623. Et hanc sententiam tenuit quoque Sac. Congregat. Cone. 9. Augusti 1625. ex lib. 12. decr. fol. 298. (33. Regulares, qui possessionis bonorum, et annuorum reddituum sunt capaces, quamvis Ordinum Mendicantium sint, possunt ad novas fundationes admitti, recepta eorumdem obligatione non quæstuanadi, ut admisit Sacra Congregatio Episcoporum et Regularium in Dertonen. pro PP. Scholarum Piarum ad relationem claræ memoriæ Card. Petrucci sub die 4. Julii 1692, in qua rescripsit: « Annuendum foundationi cum strictissima obligatione non quæstuanadi. » (34. Apud Minoritas Regulares Observantiæ novi Conventus non eriguntur, neque jam erecti deferuntur, sine consensu Definitorii Provinciæ. Talem enim consensum ultra alia requisita exigunt suæ peculiare Constitutiones Ordin. cap. 6. § 6. pag. 106. num. 1. Unde si agatur de fundatione Conventus hujus Religionis, consensu Definitorii non exhibitio, non erit locus erectioni, quamvis cætera requisita concurrant; Sacra Congregatio Episcoporum et Regularium in Aquinaten. pro loco Arcis 12. Februarii 1694.

(35. Pro erectione novorum Conventuum et Monasteriorum adest novissima dispositio Sacr. Congregat. super disciplina Regulari deputatæ, et est ut sequitur: « Generalibus Ordinum Regularium renovatur prohibitio alias injuncta non procedendi ad fundationem novorum Conventuum et Monasteriorum intra Italiam ac Insulas adjacentes, nisi prius Conventus, vel Monasterii fundandi reddituum sufficientia et subsistentia coram Sac. Congreg. justificata fuerit. »

La Sacra Congregazione sopra la disciplina Regolare destinata dalla santa memoria d'Innocenzo XII, a stabilire specialmente l'osservanza della vita Comune, ed a riconoscere la sufficienza, e sussistenza dell'entrate per essa necessarie nelle fondazioni, che avessero avute a farsi di nuovo di Monasterij, e Conventi dentro l'Italia, ed Isole adjacenti. ve-

dendo che in questa parte tanto essenziale non viene in verum conto adempita la mente di si zelante Pontefice, non ostanti le pene di privazione di voce attiva, et passiva, sospensione dalle cariche, e dignità, e perpetua inabilità ad esse a' Superiori pro tempore, a' quali appartiene simile incombenza; è venuta in determinazione di ridurre a memoria di tutti i Superiori Regolari l'obbligo preciso, che loro ne corre, avvertendo di non tentare in avvenire fondazione alcuna, senza prima giustificare come sopra la sufficienza e sussistenza dell'entrate avanti la stessa Sacra Congregazione, sotto le pene enunciate, ed altre ad arbitrio della medesima.

Monsignor de Vico Segretario, che ne avanza la notizia al P. Procurator Generale, etc., per la dovuta esecuzione in ciò che concerne l'interesse della sua Religione, starà attendendo il riscontro in scriptis della ricevuta del presente viglietto, unitamente con la nota dell'ultima fondazione, specificando il giorno, mese, ed anno, in che seguita, e di cuore lo riverisce.

Di Casa questo dì 23 Febbrajo 1717.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(36. Requisita ad foundationem novi Conventus sunt Beneplacitum Apostolicum, licentia Ordinarii, consensus Parochi, tum Regularium qui sunt intra quatuor milliaria, et redditus sufficiens sustentationi duodecim Religiosorum.

(37. Quoad Beneplacitum Apostolicum censent nonnulli Doctores relati a Donato q. Regul. tom. 1, part. 2, tr. 1. q. 3, num. 4 et seq. quod dispositio Text. in cap. unic. de excess. Prælat. in 6. tum in cap. 1, § *Confirmato* de Religios. domib. eod. qua inducta est necessitas Apostolici Beneplaciti in foundatione novi Conventus, sublata fuerit a Concilio Trident. sess. 25, cap. 3, de regular. in fin. ubi sancitur, quod « nec de cætero similia loca erigantur sine Episcopi, in cujus Diocesi erigenda sunt, licentia prius ob- tentata. » At prævaluit contraria opinio, quod scilicet Sancta Synodus ex eo, quod mentionem dumtaxat habet de licentia Episcopi, nequeat dici derogasse requisito Beneplaciti Apostolici, ut pluribus allegatis firmavit Rota eor. Cels. dec. 60, num. 1 et 3. in Eysteten. Foundationis Hospitii, 10 Maii 1726, § *Contrarium*, cor. bon. mem. Gamach.

(38. Quæ Beneplaciti Apostolici necessitas locum sibi vindicat, etiamsi agatur de foundatione novi Conventus extra Italiam, eo ipso quod descendit a Sacris Canonibus, qui ubique gentium obligant, ut observant San. mem. Benedictus XIV. de Synod. Diocæs. lib. 9, cap. 1, num. 5. P. Girald. in Elenc. 6. Apost. Constit. *Quæ accesserunt*. Conc. Trident. num. 7, et Rota in Eysteten. Foundationis Hospitii, 10 Maii 1727, § *Quæ omnia*, cor. bon. mem. Gamach. ubi quod aliter dicendum esset, (39. si dicta necessitas descenderet a Constitutione incipien. *Instauranda* S. M. Innocentii X. utpote quæ non egreditur Italiam, Insulasque adjacentes.

(40. Potest vero Beneplacitum hoc Apostolicum ex intervallo accedere, modo tamen

in judicium deducta haud sit nullitas foundationis novi Conventus; Rota in diet. Eysteten. Foundationis Hospitii, 10 Maii 1726, § *Frustraque*, cor. bon. mem. Gamach.

(41. Circa consensum Parochi, non importune queritur, utrum is præstari debeat ab eo, qui obtinet curam habitualement, an ab illo, qui curam obtinet actualem. Præstandum esse ab obtinente curam habitualement tenuit Rota in diet. Eysteten. Foundationis Hospitii, 10 Maii 1726, § *Rursus*, coram bon. mem. Gamach. (42. Non omittendum vero, quod in ejus casu ille, qui obtinebat curam actualem, non erat perpetuus, sed amovibilis ad nutum. (43. At idem dicendum videtur, etiamsi ille qui curam actualem obtinet, sit perpetuus, nam et hic plus juris sibi asserere nequit quam simplex exercitium curæ, ut respondit Rota in Ariminen. Functionum super primo dubio 13 Junii 1746, § 2 et 6. coram bon. mem. Lancet. (44. Consensus autem, de quo agitur, non est præstandus ratione exercitii curæ.

(45. De mox dictis requisitis ad foundationem novi Conventus, nec inutilis est quæstio, an ea concurrere etiam debeant, si agatur de Regularibus illis, quibus in loco de quo agitur, jam competeat jus quæstiuandi. Et affirmative respondit Rota in dicta Eysteten. Foundationis Hospitii, 10 Maii 1726, § *Nam quoad*, cor. bon. mem. Gamach. Hæc de foundatione novi Conventus.

(46. Quod autem attinet ad translationem Conventus, quidquid in utramque partem olim disputatum sit, indubia hodie res est, quod servandæ haud sint Constitutiones Apostolicæ loquentes de foundatione novi Conventus, si translatio fiat ob aliquam justam causam ad alium situm ejusdem loci, ut Sacra Congregatio Episcoporum et Regularium negotiis præposita censuit non solum in resolutionibus, allegatis ab Auctore n. 11 et 12. verum et novissime in Majoricen. 5 Aprilis 1734. ad secundum dubiam.

(47. Quinimmo nec Regulares habentes Privilegium, quod novi Conventus haud fundentur, nisi servetur certa distantia, opponere se possunt translationi Conventus ad alium ejusdem loci situm, ut rejectis Donato, Passerino, Pignatello firmat Matthæucci in Officiali Curia, cap. 16, num. 9. ubi allegat resolutiones mox dictæ S. Congregationis in Montis Regalis, 9 Junii 1741. et in Agrigenina, 28 Martii 1697.

ARTICULUS II.

Quoad ea, quæ concernunt conventuum suppressionem, restitutionem et exemptionem.

(1. Conventuum suppressionis et restitutionis notitia non melius ac verius potest hic tradi, quam juxta tradita a Fagn. in cap. *Relatum* 7. Ne Clerici, vel Monach. num. 41 et sequentibus, utpote qui et deputatæ Sacræ Congregationis Secretarius fuit et Constitutionum ad hoc editarum minutas confecit. Refert igitur quod Innocentius X, anno 1649, mense Martii instituit Congreg. nonnullorum S. R. E. Cardinalium, et Romanæ curiæ Præ-

latorum super statu, seu reformatione Regularium, in qua fuit primo deliberatum de præfigendo in singulis Monasteriis numero tot personarum, quot ex illorum redditibus absque penuria sustentari possent ad præscriptum Concilii Arelatensis cap. 8. relati in c. 1. de Instit. Conc. Trid. sess. 25. de Regularibus c. 3. et Constitutionum Apostolicarum. Atque ab omnibus unanimiter in eam sententiam itum est, ut fieret Constitutio, qua injungeretur Superioribus tam Generalibus, quam Provincialibus, et Localibus quarumcumque Religionum, ut infra terminum quatuor mensium transmitterent statum temporalem singulorum Monasteriorum existentium intra fines Italiae et Insularum adjacentium ad Procuratorem Generalem suæ respectivæ Religionis in Urbe commorantem, qui una cum aliis Religiosis ad hoc deputandis præfigeret in unoquoque Monasterio eum tantum numerum, qui ex redditibus propriis, vel consuetis eleemosynis congrue posset sustentari, easque præfixiones infra alios quatuor Menses una cum statu cujusque Monasterii memoratæ Congregationi consignaret, et interim interdiceretur iisdem Superioribus, ne quemquam ad habitum, vel Professionem admitterent sub nullitate actus, et excommunicatione latae sententiæ, donec præfixiones ut supra exhibitæ fuissent, et ipsi licentiam recipiendi Novitios ab eadem Cong. obtinuissent. (2. Unde mandatam fuit ipsi Fagn., ut minutam Const. conficeret, quæ postea per manus Cardinalium ac Prælatorum delata, et a Sanctitate Sua approbata, tandem edita fuit in hunc, qui sequitur, tenorem:

INNOCENTIUS PAPA X.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

§ 1. Inter cætera, quæ ad Reg. disciplinam instaurandam, conservandamque Sac. Trid. Syn. salubriter decrevit, illud semper præcipuum, et maximi momenti habitum est, quo injungitur, ut in singulis Monast. et Domibus Regularibus is tantum numerus constituatur, et in posterum conservetur, qui vel redditibus propriis Monast. vel consuetis eleemosynis commode possit sustentari.

§ 2. Quapropter ad ejus usum inducendum fel. rec. Clem. VIII, Paul. V et Urbanus VIII, Romani Pontifices prædecessores nostri, varia decreta ediderunt, sed quia nihilominus, sive ob injuriam temporum, sive ob superiorum incuriam, sive alias ob causas illius executionis hucusque protracta est non sine gravi Monasteriorum in spiritualibus et temporalibus detrimento ac Religionum jactura; ideo Nos nequaquam ignorantes quantum ex Monasteriis pie institutis et recte administratis in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatum, quantumque dignitati et commodo Ecclesiastici Ordinis detrahatur multitudo Religiosorum quæ sine delectu supra vires Monast. in Religiones invehitur, ac proinde arbitrati valde acceptum Deo, sacrisque Religionibus proficuum fore, ut Decretum tam salubre debitæ executioni demandetur.

§ 3. De consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium ac dilectorum Filiorum Romanæ curiæ Prælatorum, motu proprio, ac ex certa scientia, et matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium præcipimus et mandamus omnibus et singulis dilectis Filiis, Generalibus, Commissariis, Præsidentibus, Provincialibus, Ministris, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Præfectis, Rectoribus, Guardianis, Correctoribus, Vicariis, et quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, ac Domorum quorumcumque Monachorum ac Regularium virorum bona immobilia possidentium, vel non possidentium cujuscumque Ordinis Mendicantium vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, et instituti etiam necessary, et in individuo exprimendi existentium intra fines Italiae et Insularum adjacentium, ut singuli ad quos pertinet, adhibitis duobus, vel tribus Regularibus sui Ordinis probatoribus, ac rerum usu peritoribus, bona immobilia, census, redditus ac proventus omnes Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum ac Domorum Regularium hujusmodi (etiã si sint hospitia, vel ab alio Monasterio dependant, sintve illius Grancie, seu membra), sex annorum immediate præcedentium habita ratione, ac detracto omni eo quod grandines, sterilitates, reparationes, et alii casus hujusmodi, absorbere solent, consuetas item eleemosynas, et obventiones, item victus, vestitus, ac medicinalium, et alias quascumque tam ordinarias, quam extraordinarias expensas, aeris quoque alieni, nec non Missarum celebrandarum, Fabricæ, Sacristiæ, annuarum præstationum, contributionum ac procurationum, aliave, ejusque generis onera diligenter ac mature cognoscant, eaque omnia in scripturam redigant exprimentes illius Monasterii titulum, seu denominationem, item capacitatem ac situationem, videlicet in qua Diocesi, et an intra mœnia Civitatis, vel oppidi, anve in pagis, seu villis, vel in sylvis, aut nemoribus, et quantum distet a locis frequentibus et populosis; item a quo tempore fundatum fuerit, quave auctoritate, et cujus sumptibus, anve, et a quo numerus Religiosorum in eo fuerit alias præfixus, et quot ibi Religiosi, et servientes in præsentis degant, specificatis uniuscujusque nomine, cognomine et patria scripturamque sic confectam propria manu subscribant, medio juramento attestantes vera esse omnia, quæ in ea continentur, consuetoque sigillo obsignatam infra quatuor menses a publicatione præsentium in hac Alma Urbe nostra ut infra dicenda computandos, transmittant, seu consignent Procuratori Generali sui Ordinis in Urbe commoranti, qui una cum aliquibus gravioribus Religiosis a Congregatione prædictorum Cardinalium et Prælatorum ad hoc specialiter deputandis, negotio mature perpenso, ac computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis et obventionibus universis, atque oneribus ut supra detractis sedulo examinent,